

UCHWAŁA NR XXVI/./26

Rady Miejskiej w Miękinii

z dnia 01 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi administracyjnej na uchwałę nr XIV/159/25 Rady Miejskiej w Miękinii z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części obrębu Wilkszyn w Gminie Miękinia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 z późn. zm.) oraz § 18 ust. 16 Statutu Gminy Miękinia przyjętego Uchwałą Rady Gminy Miękinia Nr XLIX/575/22 z dnia 30 grudnia 2022 r. w sprawie uchwalenie Statutu Gminy Miękinia, Rada Miejska w Miękinii uchwala, co następuje:

§ 1

Rada Miejska wnosi o oddalenie skargi z dnia 23 kwietnia 2025 r. (data wpływu do organu 27 kwietnia 2026 r.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr XIV/159/25 Rady Miejskiej w Miękinii z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części obrębu Wilkszyn w Gminie Miękinia.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miękinii.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą, podjętą przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie jest przedmiotem skargi, zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Projekt uchwały został przygotowany w celu rozpatrzenia skargi przez Radę. Wyłącza się jawność niniejszego projektu uchwały w zakresie imienia i nazwiska wymienionego w § 1, w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Dnia 27 kwietnia 2026 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Miękinii skarga na uchwałę nr XIV/159/254 Rady Miejskiej w Miękinii z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części obrębu Wilkszyn w gminie Miękinia. Skarżąca zarzuca organowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego poprzez nieprawidłowe określenie zasad modernizacji rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Dalej zarzuca brak określenia rozwiązań niezbędnych do zapobiegania powstawania zanieczyszczeń i przywracania środowiska do właściwego stanu. W kolejnym zarzucie podnosi brak zapewnienia jakichkolwiek stref buforowych lub rozwiązań minimalizujących konflikt funkcji rolnej z terenem przeznaczonym pod handel wielkopowierzchniowy, a także odstępianie od określenia wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych. Skarżąca wskazała również naruszenie w trakcie procedury uchwalania skarżonego planu miejscowego art. 15 ust. 2 pkt. 3 UOPiZP, w nawiązaniu do art. 70 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska.

Ponadto skarżąca zarzuca organowi naruszenie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w związku z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez brak należytego określenia zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla terenu drogi lokalnej oznaczonej symbolem KDL, terenu komunikacji drogowej wewnętrznej lub parkingu. Zdaniem skarżącego uchwała powinna określać układ komunikacyjny i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją dróg i innych szlaków.

Przystępując do sporządzania planu miejscowego szczegółowo została przeanalizowana struktura własności terenu, obecne zagospodarowanie terenu, miejsca potencjalnych konfliktów społecznych, istniejące uzbrojenie techniczne oraz zgodność z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miękinia. Zaznaczyć należy, że zakres planu ustalony w uchwale inicjującej nie może skutkować uchwaleniem planu niezgodnego z granicami przystąpienia do uchwały. Układ komunikacyjny, wskazany w planie miejscowym, stanowi część układu komunikacyjnego na terenie miejscowości Wilkszyn, i dopiero na etapie realizacji inwestycji zostanie rozbudowany, przebudowany i dostosowany do aktualnych potrzeb mieszkańców.

Skarżona uchwała nie określa powiązania układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, bowiem plan miejscowy nie musi określać pełnego powiązania komunikacji i infrastruktury z układem zewnętrznym w sposób projektowy. Plan to akt prawa miejscowego, a nie projekt budowlany ani koncepcja branżowa – dlatego jest ograniczony do zasad i rezerw terenu, a nie szczegółowych rozwiązań połączeń. Wskazana w planie planowane drogi KDL oraz KDD przewidują poszerzenie istniejących dróg, co ma zapewnić sprawniejszą obsługę komunikacyjną terenów zarówno objętych planem miejscowym, jak i terenów znajdujących się poza jego granicami. Ponadto, wskazane w planie drogi KDL i KDD stanowić będą drogi publiczne ogólnodostępne, w tym dla obsługi nieruchomości przyległych.

Skarżąca wskazała również naruszenie w trakcie procedury uchwalania skarżonego planu miejscowego art. 15 ust. 2 pkt. 3 UOPiZP, w nawiązaniu do art. 70 ust. 2 pkt 1 ustawy POŚ. Wyjaśniam, że zgodnie z prognozą oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części obrębu Wilkszyn w gminie Miękinia wskazano, że na etapie opracowania planu miejscowego nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Przeprowadzenie kompensacji szkodliwych oddziaływań na środowisko może wynikać z analiz po realizacyjnych oraz przeglądów ekologicznych realizowanych w szczególności dla opisanych powyżej przedsięwzięć, jeżeli ich wyniki wykażą taką konieczność.

Przy założeniu, że projektowane przeznaczenia terenów oraz związane z nimi zagospodarowanie będzie realizowane zgodnie z ustaleniami obowiązującymi przepisami z dziedziny ochrony środowiska szkodliwe oddziaływania na środowisko powinny być minimalne.

Rada Miejska, podczas uchwalania skarżonego planu szczegółowo przeanalizowała całą dokumentację planistyczną, zapoznała się z protokołem dyskusji publicznej, wysłuchała głosy mieszkańców, podejmując uchwałę 26 czerwca 2025 r. była w pełni przekonana o słuszności swojej decyzji, tym samym na obecnym etapie nie znajduje zasadności uwzględnienia skargi albowiem z tak sformułowanymi zarzutami nie sposób się zgodzić.